

[Tove Lindbo Larsen.]
mener virkelig, at man ved at indføre dette organ får en alsidighed, der gør, at vi kan være sikre på, at alle interesser, både producenterne og forbrugernes, vil kunne blive varetaget på den rigtige måde. I øvrigt har Sverige også et sådant. Fru Gerda Møller nævnte, at vi skulle kigge lidt på de andre europæiske lande, og dér mener jeg, at vi naturligvis også må kigge på Sverige.

Hr. Niels Jørgen Nielsen syntes, at jeg var lidt kritisk i forbindelse med den industrielle behandling af levnedsmidlerne, og det er jeg også af hensyn til forbrugerne, af hensyn til sundhedstilstanden, og det er derfor, jeg mener, at det må fremføres også her.

Så er jeg i øvrigt enig i meget af det, fru Dagmar Andreassen har sagt, og ikke mindst i, at man er nødt til at lovgive på levnedsmiddelområdet, selv om det var rarere, om man kunne lade være. Men vi må stadig væk sige, at vi skal lovgive for mennesker i dette land.

Hr. Morten Lange var inde på, at jeg havde beskæftiget mig meget med én side af sagen. Jeg mener, at de to ting hører nøje sammen. Jeg mener også, at spørgsmålet om et levnedsmiddelråd i høj grad er et administrationsspørgsmål, og de ting, der følger med, vil det være naturligt at trække frem ved denne lejlighed.

Så vil jeg da glæde mig over, at der er taget så meget hensyn til forbrugerne, som tilfældet er. Vi har brug for en placering af forbrugeren i en helt rigtig målestok i fremtiden.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg har lige den enkelte bemærkning til hr. Morten Lange, at jeg synes ikke, der er rigtig logik i denne ængstelse over, at landbrugsministeriet skal udføre kontrollen med landbrugsvarer. Hvis denne logik skal føres videre, må man jo også være meget ængstelig over, at f. eks. arbejdsministeren skal føre kontrol og tilsyn med, hvad der sker på arbejdsmarkedet. Så var fru Dagmar Andreassen noget forarget over, at man ikke må kalde margarine for smør, sådan forstod jeg det faktisk. (Dagmar Andreassen: Nej, nej!). Joh, det var noget i den retning, det var disse betegnelser. Når man tænker på, hvad vi ellers har af regler med hensyn til beskyttelse, med hensyn til ophavsrettigheder, med hensyn til

patenter osv., ville jeg dog føle det ganske urimeligt, hvis man på det område, der her er tale om, frit skulle have lov til at manipulere med disse navne. Jeg tænker på sådan noget som „plantekød“, som jeg også ved fru Dagmar Andreassen har været inde på. Det ville jo give en falsk forestilling om — og det er vel derfor, man vil bruge det — at det er noget, der har med kød at gøre.

Og så tror jeg da ikke, fru Dagmar Andreassen har ret i, at fejlernæringen stiger. Vi er nok enige om, at der er meget at gøre på ernæringens område, det hører bare ikke rigtig hjemme under dette emne. Men taget som helhed er den danske befolkning nok alligevel sundere i dag, end den var for 50 år siden.

Jeg har altså ikke den opfattelse, at dansk levnedsmiddellovgivning har en erhvervsbeskyttende virkning, men det kunne jo være, vi kunne få nogle konkrete eksempler på det.

Må jeg så sige til fru Dagmar Andreassen og fru Tove Lindbo Larsen, der talte om marmelade, at der står vistnok i bekendtgørelsen, at den skal have et brydningsindeks som en 50 pct. sukkeropløsning. Det betyder ikke, at der er 50 pct. sukker. Det betyder, at der er tørstof, som svarer til 50 pct., men der er jo også tørstof fra frugterne.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at jeg forstår, at man nu, da man er kommet til at arbejde med problemerne og har fået den praktiske løsning ind på livet, erkender, at det, som forholdene ligger, ikke lader sig gøre at samle det hele i ét ministerium, når man ikke vil samle det i landbrugsministeriet, og jeg tror, det er en erkendelse, alle, der arbejder med disse problemer, vil komme til. Jeg er helt enig i økonomi- og budgetministerens vurdering af eksportens betydning. Men når ministeren, ligesom konkluderer, at vi skal regne med fremover, at landbrugsministeren vil få ansvaret for levnedsmiddellovgivningen, når det drejer sig om eksporten, mens ministeren for forureningsbekæmpelse får ansvaret, når det drejer sig om hjemmemarkedet, vil jeg sige, at så kommer vi ud i den helt store forvirring. Jeg kan ikke se, at en sådan adskillelse kan lade sig gøre. Vi producerer jo ikke specielt for hjemmemarkedet og specielt for eksport, og vi har ikke op igennem hele produktions- og behandlings-